

regel i renteloven er jo den officielle diskonto med et tillæg på 6 procent.

Vi ønsker i CD at lægge dette forslag ind i finanslovforhandlingerne. Derfor tager vi ikke endelig stilling her ved første behandling.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, det er jo lidt morsomt at høre de borgerlige ordførere her. Jeg ved, at specielt Venstre plejer at have en sætning, der lyder noget i retning af, at de, der bestiller musikken også skal betale den, men det gælder åbenbart ikke i situationer som den her.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er helt naturligt, at Lønmodtagernes Garantifond nu bliver lagt over på arbejdsgiverne. Det er jo egentlig dér, den hører hjemme, det er dem, der kan gå konkurs. Og man kan sige, at på et tidspunkt, hvor erhvervslivet går aldeles udmærket, jamen så må de også være i stand til selv at klare en belastning på 165 mio. kr., som jo ikke er voldsom.

Dertil kan man jo sige, at sidste gang der blev lavet overenskomster, blev de overenskomster rimeligt dyre, og det, vi har hørt om de overenskomstforhandlinger, der forestår, hvad er det da, lønmodtagerne vil have? Ja, de vil have mere ferie, og de vil antageligt også have mere i løn. Og jeg har hørt arbejdsgivere være ude at sige, at hvis de nu skulle belastes f.eks. med nye VEU-bidrag eller sådan noget som det her, ja, så var der ikke til mere ferie, og måske heller ikke til så meget i løn.

Det er måske samlet set udmærket for den økonomiske politik, at det kommer til at lande på den måde, så vi er tilfredse med det forslag her. Vi synes, det er en udmærket måde at være med til at regulere på.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører desværre er forhindret i at møde frem, skal jeg på Enhedslistens vegne sige, at Enhedslisten kan støtte lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal ikke trække debatten om dette forslag længe ud. Jeg må sige, at isoleret set, så er det jo svært at argumentere imod, at Lønmodtagernes Garantifond skal finansieres af arbejdsgiverne. Men man kan netop ikke se det isoleret, fordi finansloven jo lægger op til en række stramminger, en række belastninger for erhvervslivet, ligesom de har nogle i forvejen, og ligesom de

selvfølgelig også har nogle tilskud på forskellige måder. Så det skal ses i en samlet helhed.

Vi finder, at det her er et indlæg i finanslovforhandlingerne. Vi vil tage det med dér, og vores stilling til forslaget vil være helt afhængig af, hvad vi finder ud af i finanslovforhandlingerne. Så vi kan ikke sige ja til det på nuværende tidspunkt.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Lovforslaget om omlægning af finansieringen af Lønmodtagernes Garantifond er ganske enkelt igen et spørgsmål om at lægge en byrde over på det danske erhvervsliv. Man kunne fristes til at sige: Hver uge her i Folketinget sin byrde for det danske erhvervsliv. Ja, man kan ikke lade være med at tænke på somme tider: Er det virkelig regeringens mål at lægge så mange byrder på dansk erhvervsliv, at det skal give op? Men det kan selvfølgelig ikke være rigtigt.

Man hører den ene gang efter den anden, ikke bare i forbindelse med det her lovforslag, men også andre, når det gælder om at lægge byrder på dansk erhvervsliv: Jamen det drejer sig ikke om så meget. I det tilfælde gør det det jo heller ikke, det er kun 165 mio. kr. Men hvor meget kan erhvervslivet holde til, inden det giver op? Ja, man kan fristes til somme tider at huske på det gamle udtryk: Så lang tid det knager, så holder det nok! Det er det, man går efter. Men på et tidspunkt så siger det stop.

De ærede medlemmer, som ikke tror, at dansk erhvervsliv har konkurrenceproblemer, for det forstår jeg, at der er nogle i det her Ting, der ikke forstår, vil jeg opfordre til at tale med nogle af de virksomheder, der har med eksport at gøre. Så tror jeg, man vil få et andet indtryk.

For Frihed 2000 drejer det sig om, at vi skal til at sige stop for flere byrder til erhvervslivet i stedet for at lægge flere på dem, enten det nu drejer sig om store beløb eller mindre beløb. Ellers bliver det et problem inden for en ganske kort årrække, hvordan vi skal finansiere hele vores samfund. For det eneste sted, pengene kan komme fra, er jo erhvervslivet; det tror jeg vi alle er enige om.

Vi kan på det kraftigste kun sige det, som vi mener, nemlig at vi ikke kan være med til det her lovforslag. Men som det har været nævnt, så er det jo noget, man diskuterer i de partier, der i øjeblikket er ved at sammenstrikke en finanslov. Det er noget, vi ikke er med i, så vi kan nok ikke gøre meget, men jeg vil endnu en gang opfordre til – ikke bare i forbindelse med det